

נְעֻלְמַת הַתּוֹרָה כַּנִּל:

וְעַל-כֵּן מִכֶּרַח הַצְּדִיק הַגָּדוֹל לִירֵד וְלִפְלֹל לְתוֹךְ פְּשִׁיטוֹת וְלִהְיוֹת אִישׁ פָּשׁוּט מִמָּשׁ אִיזָה עֵת. כִּי עַל-יַד־יָזָה הוּא מְחִיָּה אֶת כָּל הַפְּשׁוּטִים הַנִּל, יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, וְאַפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי הוּא מְחִיָּה עֲצָמוֹ בְּבַחֲיַנַּת הַתּוֹרָה הַנְּעֻלְמַת בַּעֲשָׂרָה מְאֻמָּרוֹת, הַמְּלַבְּשִׁין בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, וּמִמֶּנּוּ מְקַבְּלִין חַיּוֹת כָּל הַפְּשׁוּטִים הַנִּל. וְכָל אֶחָד כְּפִי קְרוֹבוֹ יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשָׁה וְאֶל הַצְּדִיק הַנִּל, כֵּן הוּא מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ חַיּוֹת גְּבוּהָ יוֹתֵר:

וְעַל-כֵּן מִשָּׁה רַב־נֹו, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, כְּשֶׁבִקֵּשׁ לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, בִּקְשׁ מִתַּנַּת חֲנָם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (דְּבָרִים ג): "וְאֶת-חֲנַן אֵל ה'" - בְּחִינַת מִתַּנַּת חֲנָם (מִד"ר שֵׁם וּמוֹבֵא בַּפֶּרֶש"י שֵׁם). וְזָהוּ: "בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר" - הֵינּוּ שְׁתִּפְּלָתוֹ הָיָה עִם כַּח בְּחִינַת: "בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר", הֵינּוּ בְּכַח אוֹתוֹ הָעֵת שֶׁהָיָה הָעוֹלָם מְתַקֵּים עַל-יַד־יְהוָה מְאֻמָּרוֹת, שֶׁהוּא קֹדֶם מִתַּן-תּוֹרָה, שָׂאז הָיָה הָעוֹלָם מְתַקֵּים עַל-יַד־יְהוָה מְאֻמָּרוֹת שֶׁבָהֶם הִיָּתָה הַתּוֹרָה נְעֻלְמַת, וְאִז הָיָה קִיּוּם הָעוֹלָם עַל-יַד־יְהוָה מִתַּנַּת חֲנָם כַּנִּל. וּבְכַח הַזֵּה שֶׁל קִיּוּם הָעוֹלָם קֹדֶם מִתַּן-תּוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת מִתַּנַּת חֲנָם, בְּחִינַת עֲשָׂרָה מְאֻמָּרוֹת הַנִּל - בְּכַח הַזֵּה זוֹכִין לָבוֹא וְלִכְבֹּשׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כַּנִּל, וְעַל-כֵּן בִּקְשׁ מִשָּׁה לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל עַל-יַד־יְהוָה בְּחִינַת זוּ.

וְזָהוּ: "וְאֶת-חֲנַן אֵל ה'" - הֵינּוּ מִתַּנַּת חֲנָם "בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר" - הֵינּוּ עִם כַּח בְּחִינַת עֵת הַהִיא, שֶׁהָיָה הָעוֹלָם מְתַקֵּים עַל-יַד־יְהוָה הַמְאֻמָּרוֹת לְבַד, שָׂאז הָיָה הָעוֹלָם מְתַקֵּים עַל-יַד־יְהוָה בְּחִינַת מִתַּנַּת חֲנָם כַּנִּל, אֲשֶׁר עַל-יַד־יְהוָה יְכוּלִין לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כַּנִּל, וְעַל-כֵּן בִּקְשׁ מִשָּׁה לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל עַל-יַד־יְהוָה זוּ כַּנִּל. וְזָה בְּחִינַת: "בָּעֵת הַהִיא" - הַהִיא' - זָה בְּחִינַת סָתוּם וְנְעֻלְמַת, כִּי

בְּאוֹתָהּ הָעֵת, קִדְּם מִתַּן-תּוֹרָה, הִיְתָה הַתּוֹרָה נְעֻלְמַת וְנִסְתָּרַת
בְּתוֹךְ הָעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת וְכוּ' בַּנ"ל:

וְהַכֹּלֵל, כִּי אָסוּר לִיְאֹשׁ עֲצֻמוֹ. כִּי אֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ פְּשוֹט
וְאִינוּ יְכוּל לְלַמֵּד כָּלֵל, אִזּוּ שֶׁהוּא בְּמָקוֹם שֶׁאִי אֶפְשָׁר
לוֹ לְלַמֵּד וּבִיּוֹצֵא בְּזֶה, אֶפְעַל-פִּי-כֵן גַּם בְּעֵת פְּשִׁיטוֹתוֹ צָרִיךְ
לְהַחֲזִיק עֲצֻמוֹ בִּירְאֵת ה' וּבְעִבּוּדָה פְּשׁוּטָה לְפִי בְּחִינַתוֹ, כִּי גַם אִזּוּ
הוּא מְקַבֵּל חַיּוֹת מִהַתּוֹרָה בַּנ"ל, עַל-יְדֵי אִישׁ פְּשוֹט הַגָּדוֹל, הֵינּוּ
הַצְּדִיק הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא לְפָעָמִים אִישׁ פְּשוֹט, שֶׁהוּא מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם
בַּנ"ל. וְאֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא, חַס וְשָׁלוֹם, בַּמְדִּירָגָה הַתַּחְתּוֹנָה לְגַמְרִי, חַס
וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֲפִלוּ אִם מְנַח בְּשֵׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, רַחֲמָנָא
לְצַלָּן, אֶפְעַל-פִּי-כֵן אֵל יִתְיַאֲשׁ עֲצֻמוֹ, וְיִקְיָם "מִבְּטָן שֵׁאוֹל שׁוֹעֵתִי"
(יוֹנָה ב), וְיַחֲזִיק עֲצֻמוֹ בַּמָּה שְׁיֻכַּל, כִּי גַם הוּא יְכוּל לְחַזֵּר וּלְשׁוּב
וּלְקַבֵּל חַיּוֹת מִהַתּוֹרָה עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הַנ"ל.

וְהַעֲקָר - לְחַזֵּק עֲצֻמוֹ בְּכָל מַה שֶׁאֶפְשָׁר, [כִּי אִין שׁוֹם
יֵאֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. (וְאָמַר אִזּוּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: קִיִּין
יֵאֹשׁ אִיז גָּאָר נִיט פֶּאָר הַאֲנִדִּין), וּמִשָּׁךְ מְאֹד אֵלּוּ הַתִּבּוֹת קִיִּין
יֵאֹשׁ וְכוּ' וְאֲמָרָם בְּכַח גָּדוֹל וּבְעִמְקוֹת נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד, כִּדִּי
לְחֹרוֹת וּלְרִמּוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְדוֹרוֹת, שְׁלֵא יִתְיַאֲשׁ בְּשׁוֹם אֶפְן
בְּעוֹלָם, אֲפִלוּ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה], וְאִיךְ שֶׁהוּא, אֲפִלוּ אִם נִפְל
לְמָקוֹם שֶׁנִּפְל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מֵאַחַר שֶׁמְחַזֵּק עֲצֻמוֹ בַּמָּה שֶׁהוּא,
עַדִּין יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְשׁוּב וּלְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְאֲפִלוּ אִישׁ פְּשוֹט גַּם-כֵּן צָרִיךְ שִׁיחִיָּה לוֹ יְרֵאֵת-שָׁמַיִם. וְיֵשׁ
כַּמָּה בְּחִינּוֹת יְרֵאוֹת, כִּי לְמַעְלָה דְּבִרְנוּ מִבְּחִינַת דְּרָךְ-
אֶרֶץ, הֵינּוּ הַדְּרָךְ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. אֲמָנָם אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּעֲצֻמָּה - יֵשׁ
בָּהּ גַּם-כֵּן בְּחִינַת עֲשָׂר קִדְּשׁוֹת, כִּי יֵשׁ שָׁם יוֹד [עֲשָׂר] בְּחִינּוֹת

בימי קדם. ולכן הערים הבעל דבר והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר. וגם בין הצדיקים האמתיים הכנים מחלקת עד שאין אחד יודע היכן האמת. על כן צריכין לבקש מאד מהשם יתברך לזכות להתקרב להצדיק האמת:

סדר ימי פולחן צ"ת ה'תשנ"א:

גם בכל הלילה היה הרוח הולך וסוער מאד, ואנחנו שכבנו לישן בחלישות גדול ונוסף לזה היה לנו עוד סכנה באותו הלילה כי בחדרנו הצר והארך קצת היה שם עוד אחד מאנשי הספינה, ואז היה לו כאב השנים, והביא לחדרנו איש ועשן עליו צוקער (סופר) לרפואה וקדם השנה בא על דעתי חששה זאת מי יודע מה יהיה מהאיש שהכנים, כי מחמת שהארבה שבחדר פתוחה אל החוץ לאויר השמים והרוח מנשב בפרט רוח סערה כזאת על כן בודאי צריכין לשמר עצמו מן האיש שם מאד ובאמת הקפיד הקפיטאן בכל עת שהכנסנו נר לחדר שלא ידלק בעת השנה, ובפרט בליל שבת שהדלקנו שמן ואחר הסעדה של ליל שבת נשאר עוד שמן בצנצנת, והיה אסור לנו לישן עד שרמזנו למטראם אחד שיכבה הנר גם אחר כך לא הכנסנו שום נר לחדרנו ואכלנו בלילה בחוץ על הספינה לאור הכוכבים, ועכשו הלך הנזכר לעיל והכנים איש בחדרנו בלילה והיה עלי פחד גם קדם השנה, אבל לא יכלתי לומר לו, מחמת שאינו מבין בלשונותינו גם ידעתי כי לא יצית לי ושכבתי לישן ויהי בתוך הלילה הקיצותי, והנה איש גדולה בוערת על השלחן והלהב עולה למעלה כי היו מנחים ספרי פסולים שלהם שם על השלחן ושאר נירות וכלם נשרפו וגם קצת מגוף השלחן אבל בעת שהקיצותי כבר נודע לאחד זאת, ועמדו ועסקו לכבות, ואמרו לזה שגרם זאת אל תפחד וגם אני נתתי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה"ח זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר מִזֶּה רִצְוֹן לְ"עַד לְצִדִּיק מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ע
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁע"י יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

לָהֶם מִמִּיָּמֵי הַנְּטִילָה שְׁלָנוּ וְכָבוּ וְאַחַר כֵּן יָרְדוּ עוֹד מֵאֲטָרָסִין וְהִבִּיאוּ דְלֵי מַיִם וְתִהְיֶה לָאֵל שְׁקָעָה הָאֵשׁ וְגִדְל סַכָּנָה זֹאת אֵין לְשַׁעַר כִּי הַחֶדֶר צָר מְאֹד וְלֹא הָיָה בּוֹ שׁוּם פֶּתַח כִּי־אִם אַרְבָּה קִטְנָה שְׁבַע־לֵית הַסְּפִינָה, וְאִם חֵם וְשָׁלוֹם הָיָה מִתְּפִשֵּׁט הָאֵשׁ עוֹד לְצִד הָאֲרָבָה שֶׁהִיְתָה סְמוּכָה לְשֵׁם מְאֹד, לֹא הָיָה לָנוּ שׁוּם מְקוֹם לְבָרַח מִן הָאֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם וְרִי"א יִשָּׁן וְלֹא יִדַּע בְּכָל זֶה:

בְּבִקְר בְּיוֹם חֲמִישֵׁי סְפָרְתִי כָּל זֶה וְהוֹדַעְתִּי לוֹ כָּל סַכָּנַת הָאֵשׁ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּלִילָה זֹאת, וְאָמַרְנוּ מַה זֹאת שְׁנוֹסָף לְסַכָּנַת הַמַּיִם שֶׁאֵנּוּ עוֹבְרִים בָּהּ עַכְשָׁו, וְנוֹסָף לָזֶה הָיָה עָלֵינוּ סַכָּנַת הָאֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר הִצִּילָנוּ מֵאֵשׁ וּמַמַּיִם וּסְפָרְתִי לוֹ אֵת דְּבָרֵי הַצַּחֲוֹת שֶׁאָמַר רַבְּנֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אַחַר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה תִּשְׁעָה תְּקוּנֵין (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן כ') הַמְּדַבֵּר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁמְדַבֵּר שֵׁם מֵאֵשׁ וּמַמַּיִם, כִּי מִבְּאֵר שֵׁם שְׁצָרִיכִין שִׁיְהִי כָּל דְּבָרָיו כְּגַחְלֵי אֵשׁ וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל תּוֹרָה מִהַנְּשָׁמָה וְכוּ' וְאִזּוּ פֶתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם וְכוּ' עַיִן שָׁם וְאָמַר אַחַר כֵּן (אִידֵּי הָאֵב הַיֵּינֵט גִּיזְאָגֵט פֶּאָר פִּייעֶר אֹוֹן פֶּאָר וּוּאָסֶער) [אָמַרְתִּי הַיּוֹם כְּנֶגֶד אֵשׁ וְכְנֶגֶד מַיִם] וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁסְּפָרְתִי לוֹ זֹאת נִכְנַסְתִּי אַחַר כֵּן בְּשִׁיחָה נָאָה מִרַבְּנֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, וּמִתּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה וְהַחֵיִינוּ עֲצָמֵנוּ קֶצֶת בְּזֶה:

סְדֵר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

עַג בְּשִׁעָה שֶׁאֹמַר הַלְלוּ אֵת ה' מִן הַשָּׁמַיִם וְכוּ' הַלְלוּהוּ כָּל מְלֹאכֵי וְכוּ', אֲזִי רָאוּי לְאָדָם לְהַתְּעוֹרֵר לְהַתְּפַלֵּל בְּחִיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל, מֵאַחַר שֶׁהָאָדָם בְּתַפְלָתוֹ הוּא קוֹרֵא לְכָל הַמְּלֹאכִים וְהַשָּׂרָפִים וְהָאוֹפְנִים וְחִיּוֹת הַקֶּדֶשׁ וְלְכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמְצִוָּה וּפּוֹקֵד עָלֵיהֶם לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ יִתְבָּרֵךְ (שֵׁם רַל"ב).
עַל כֵּמוֹ שֶׁיֵּשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת מֵאָדָם לְחִבְרוֹ, שֶׁאָדָם מִתְּעוֹרֵר לְהַתְּפַלֵּל

ולומר תחנות ובקשות בכונה, מתוך ששומע דברי חברו
 שמתפלל בכונה, כמו כן יש התעוררות מניה וביה, שהאדם יכול
 להתעורר מתוך דברי עצמו, עין בפנים (שם ער).

עה אף על פי שאין האדם יכול לדבר כלל, ונדמה לו שאינו יכול
 לפתח פיו בתפלה והתבודדות מגדל הגשמיים שלו, ומכבד
 צרות הנפש והגוף שעוברים עליו, אף על פי כן צריך להתחזק
 אז דיקא להכריח את עצמו לקרא לה' מתוך המיצר והדחק. כי
 עקר ההתעוררות הוא שיתעורר האדם מן המיצר והדחק תחלה,
 ועל-ידי זה יזכה אחר כך על פי רב לבוא להרחבה גדולה, עד
 שיוכל להתפלל ולפרש שיחתו כראוי, עד שיכול לבוא לבחינת
 רוח הקדש על-ידי זה דיקא, שנתעורר להשם יתברך מתוך
 המיצר והמרירות כזה (שם רעט).

עו על-פי רב אין האדם יכול להתפלל בחשק וחיות כראוי, מחמת
 רבוי הנפילות שנופל בדעתו מחמת מעשיו אשר לא טובים.
 על-כן צריך האדם להחיות את עצמו קדם התפלה, על-ידי
 שיחפש ויבקש וימצא בעצמו איזה נקדות טובות, כי בודאי איך
 שהוא, אף על פי כן בודאי כבר עשה כמה וכמה מצות, ואף על
 פי שהם מערבים בפניות ופסולות הרבה, אף על פי כן על כל
 פנים יש בהם כמה נקדות טובות. ועל-ידי זה יחיה וישמח את
 עצמו, ועל-ידי זה יוכל להתפלל כראוי (עיין התחזקות אות כו כז. ליקומי
 מוהר"ן סי' רפב).

עו השליח צבור המתפלל לפני העמוד צריך שיהיה לו בחינה זו,
 שיוכל לקבץ כל הנקדות טובות שיש בכל אחד מהמתפללין, וכל
 הנקדות טובות יהיו נכללין בו, והוא יעמד ויתפלל עם כל הטוב
 הזה, אשרי הצבור שזוכין לשליח צבור כזה (ליקו"מ רפב).

סֵדֶר סְפָרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

וְזֶהוּ הַקּוֹל יִלְלָה שְׁנֵי שְׁמַע בְּאֵלֵינוּ שְׁתֵּי הַמְּדִינֹת (אֲשֶׁר מִחֲמַת אוֹתוֹ הַקּוֹל יִלְלָה כָּלֵם מִיִּלְלִים מְאֹד וְאֵינָם יְכוּלִים לִישֹׁן) אֵךְ לֹא רָצוּ לְהֶאֱמִין זֹאת וְאָמְרוּ לוֹ: הֲתוֹלִיךְ אוֹתָנוּ לְשֵׁם? וְאָמַר הֵן (אֲנִי יְכוּל לְהוֹלִיךְ אֶתְכֶם לְשֵׁם) אֵךְ אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לָבוֹא לְשֵׁם כִּי כְּשֶׁתִּקְרְבוּ לְשֵׁם לֹא תוּכְלוּ לְסַבֵּל אֶת קוֹל הַיִּלְלָה מֵאַחַר שְׁגִים כָּאֵן אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאַתֶּם מְכַרְחִים גַּם-כֵּן לִיִּל כַּנִּ"ל, כְּשֶׁתִּגְיֵעוּ לְשֵׁם לֹא תוּכְלוּ לְסַבֵּל כָּלֵל.

וּבַיּוֹם (אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְשֵׁם כִּי בַיּוֹם) אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל הַשְּׂמִיחָה שֵׁשׁ שָׁם כִּי בַיּוֹם מִתְקַבְּצִים שָׁם צְפָרִים אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַזּוּג הַנִּ"ל, וְהֵם מְנַחֲמִים וּמְשַׂמְחִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַזּוּג הַנִּ"ל בְּשִׂמְחֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאוֹמְרִים לָהֶם דְּבָרֵי תַנְחוּמִין, שְׁעַד־יֵין אֶפְשָׁר שְׂמִיחָה זֶה אֶת זֶה עַד שְׂבִיּוֹם אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֵׁשׁ שָׁם וְקוֹל הַצְּפָרִים שְׂמִיחָה אוֹתָם אֵינוֹ נִשְׁמָע לְמֶרְחוֹק, רַק כְּשֶׁמִּגִּיעִים לְשֵׁם אֲבָל קוֹל הַזּוּג הַנִּ"ל שְׂמִיחָה בְּלִילָה הוּא נִשְׁמָע לְמֶרְחוֹק וְאֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְשֵׁם מִחֲמַת זֶה כַּנִּ"ל אָמְרוּ לוֹ: (הֵינּוּ הַחֲכָמִים הַנִּ"ל אָמְרוּ לָזֶה שְׂצוּאָרוֹ עָקוֹם) וְאַתָּה יְכוּל לְתַקֵּן זֹאת? הַשִּׁיב: אֲנִי יְכוּל לְתַקֵּן, כִּי אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת וּלְכוּן כָּל הַקּוֹלוֹת שְׂבָעוּלָם (הֵינּוּ שְׂבָל מִיֵּי קוֹלוֹת שְׂבָעוּלָם הוּא יְכוּל לְהוֹצִיאָם בְּקוֹלוֹ, וּלְכוּן מִמֶּשׁ כִּמוֹ אֵיזָה קוֹל שִׁיחָה) גַּם אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ קוֹלוֹת הֵינּוּ, כִּי אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ קוֹל שְׂבָכָאֵן, בְּמָקוֹם שֶׁאֲנִי מוֹצִיא הַקּוֹל, לֹא יִהְיֶה נִשְׁמָע הַקּוֹל כָּלֵל רַק בְּרֶחֶק יִהְיֶה נִשְׁמָע שָׁם הַקּוֹל וְעַל כֵּן אֲנִי יְכוּל לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַקּוֹל שֶׁל הַצְּפוּרָה, שִׁיגִיעַ סָמוּךְ לְמָקוֹם הַצְּפוּר וְכֵן לְהַשְׁלִיךְ קוֹל הַצְּפוּר, שִׁיגִיעַ סָמוּךְ לְמָקוֹם הַצְּפוּרָה וּלְהַמְשִׁיכָם יַחַד עַל-יְדֵי-זֶה (וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְתַקֵּן כָּל הַנִּ"ל).

סדר שאלתו ערוף הימני:

סימן תרלח (א) עצי סוכה אסורים כל שמונת ימי החג בין עצי דפנות בין עצי סכך (ואפילו קיסם לחצוץ בו שיניו אסור) (מהרי"ל) ואין נאותין מהן לדבר אחר כל שמונת הימים מפני שיום הז' כולו הסוכה מוקצה עד בין השמשות והואיל והוקצה לבין השמשות של שביעי הוקצה לכל היום: הגה ואפילו נפלה הסוכה אסורים ולא מהני בה תנאי (טור) אבל עצים הסמוכים לסוכה מותרים ועיי' לעיל סימן תקי"ח סעיף ח': ואם אחד שעשה השיעור הצריך מן הדפנות ונשלם הכשר סוכה הוסיף דופן לא מיתסרא אבל אם עשה ארבעתן סתם כולן אסורות ומוקצות: הגה וכל זה לא מיירי אלא בסוכה שישב בה פעם אחד אבל אם הזמינה לסוכה ולא ישב בה לא נאסרה דהזמנה לאו מילתא היא (הגהות אשיר"י פרק המביא): (ב) וכן אוכלים ומשקים שתולין בסוכה כדי לנאותה אסור להסתפק מהם כל שמונה אפילו נפלו (וביום טוב ושבת אסור לטלטלם דמוקצים הם) (טור) ואם התנה עליהם בשעה שתלאם ואמר איני בודל מהן כן בין השמשות (של ח' ימים) (ב"י בשם א"ח) הרי זה מסתפק מהם בכל עת שירצה שהרי לא הקצה אותם ולא חל עליהם קדושת הסוכה ולא נחשבו כמותה ודוקא שמתנה בזה הלשון אבל אם אמר אני מתנה עליהם לאוכלם כשיפלו אינו כלום ואם אמר אני מתנה עליהם לאכלם אימתי שארצה מהני שגם בין השמשות בכלל: הגה וצריך לעשות התנאי קודם בין השמשות הראשון (ד"ע כסברת א"ח שהביא הב"י ולא כמהרי"ל). יש מן האחרונים שכתבו דבזמן הזה אין נוהגים להתנות (מהרי"ל) והכי נהוג בנויין התלויים בסכך אבל בנויין שנותנים בדפנות כגון סדינים המצויירים נוהגין לטלטל מפני הגשמים אפילו בלא תנאי משום דיש אומרים דאין אסור אפילו בדפנות עצמן כ"ש בנויין ומכל מקום טוב להתנות עליהם (ד"מ) אם סיכך בהדם או

וְתִצִּיל אֹתָנוּ וְאֵת כָּל דּוֹרוֹתֵינוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִצַּעַר גְּדוּל בָּנִים
 לְעוֹלָם, וְנִזְכָּה כָּלָנוּ לְגִידֹל כָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ בְּלִי שׁוּם צַעַר וְנִזְק, רַק
 תְּהִיָּה בְּעֶזְרָנוּ לְגִדְלָם בְּנַחַת בְּשָׁלוֹם וְשִׁלוּה וְהַשְׁקֵט לְתוֹרָה וּלְחֶפְזָה
 וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים לְעִבּוּדְתְּךָ וּלְתוֹרָתְךָ
 וּלְיִרְאַתְךָ וַיִּלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וַיְהִי כַזֵּית הוֹדֵם, וְלֹא יִהְיֶה עָקָר וְעַקְרָה
 בָּנוּ וּבְזִרְעָנוּ לְעוֹלָם וַיִּתְרַבּוּ צְאֲצָאֵינוּ וְצְאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל הַיָּם לְדוֹר וָדוֹר עַד עוֹלָם, וַיְהִיו כְּלָם עוֹסְקִים
 בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא יִסּוּרוּ מִכָּל
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה יָמִין וּשְׂמָאל אֲפֹלוּ כְּחוּט הַשַּׁעֲרָה כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם,
 וַיִּכִּירוּ כְּלָם אֹתְךָ בְּאַמֶּת, וַיִּדְעוּ אֹתְךָ כְּלָם לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָם:

תְּנוּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵלֵא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְנוּ לְבֹא
 לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, "אֲגִילָה
 וְאֶשְׂמְחָה בְּחֶסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֵת עַנְיִי יַדְעָתָ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי
 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֲלִיּוֹן שִׂמְחַ נַפְשִׁי עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ
 ה' נַפְשִׁי אֶשָּׂא" שֶׁבָּעֵנוּ מִטוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמִיָּהָר לִבְנוֹ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת "תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דַּכִּיתָ
 הַשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִּי
 וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי" אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה מֵאֵל תְּנַח: {מיוסד ע"פ תורה פ"ב} "ה' אֵישׁ מְלַחֲמָה ה' שְׁמוֹ,
 ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מְלַחֲמָה", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
 מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחֲמוֹת, רַחֵם עָלַי
 לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְהִלָּחֵם בְּעַדִּי מְלַחֲמוֹת ה', "רִיבָה ה' אֵת יְרִיבֵי לְחָם
 אֵת לֹחֲמֵי" כִּי בְּעֹנֹתַי הָרַבִּים כָּבְדָה עָלַי הַמְּלַחֲמָה, וְרָאָה "כִּי
 אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עָצוֹר וְעֲזוּב", וּבְעֹנֹתַי הָעֲצוּמִים וְהָרַבִּים מְאֹד
 מְאֹד עַד גָּבְהִי שְׁמַי הַשָּׁמַיִם וְעַמְּקוֹ מִתְּהוֹם רַבָּה וְכוּ', הַחֲלִישׁוּ

זֶכֶךְ נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַיֵּד » אָמַר מִוֹהַר־נִיִּית זֶכֶךְ לְ"עֹד עֲנִי מִקֹּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל"»
» חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

דַּעֲתִי כָּל כֹּף, עַד אֲשֶׁר מִטְעִין אוֹתִי בְדַעֲתִי הַשְּׁפֵלָה, שְׂכַמְעַט אֵין בְּיָדֵי חַם וְשָׁלוֹם לְלַחֹם מְלַחְמָתִי שְׁאַנִּי מְכַרַח לְהַלְחֵם בְּעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, וְאֵין בְּיָדֵי לְעַמֵּד נֶגֶד שׁוֹנְאֵי וְאוֹיְבֵי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּפֶרֶט נֶגֶד תְּאוֹתֵי הַרְעוֹת אוֹי לִי וִי לִי, מָה אֹמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, וְגַם זֶה מַעֲצֵם נְפִלְאוֹתֶיךָ וְנוֹרְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִי זֹכֵה עַל כָּל פָּנִים עֲדִין לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱלֹה לְפָנֶיךָ, לְחַלּוֹת פְּנֶיךָ שְׁתַּלְחֹם בְּעַדִּי מְלַחְמָתִי נֶגֶד אוֹיְבֵי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְּאַמַּת נְפִלְאוֹת הִיא בְּעֵינַי, "נְפִלְאוֹת תְּמִים דְּעִים" "אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרְאוֹת נְפִלְיֹתֵי נְפִלְאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשֵׁי יִדְעַת מְאֹד מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ ה' מְאֹד עִמָּקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ", אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת עֲדִין לְקַרְבְּנֵי אֱלֹהֶיךָ, וְאַתָּה מְחַזְקֵנִי עֲדִין לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי זֹאת לְפָנֶיךָ, לְבוֹא לְפָנֶיךָ לְהַתְּפַלֵּל שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַלְחֹם בְּעַדִּי מְלַחְמוֹתֶיךָ, וְעַל חֲסָדֶיךָ וְנִסֶּיךָ וְנְפִלְאוֹתֶיךָ כָּאֱלֹה וְכָאֱלֹה אֲשֶׁר אֲנִי רוֹאֶה מְרַחוֹק שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי תָמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, מְלַבֵּד מַה שְׁאַנִּי מֵאַמִּין בְּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ וְגִדְלָתֶךָ עַד אֵין חֶקֶר הַנֶּעְלָם מִמֶּנִּי לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׂכַתֹּוב: "לְעֹשֶׂה נְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ" הֵן עַל כָּל אֱלֹה אֲנִי מְחַזֵּק עֲצָמֵי עֲדִין לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתֶךָ, וְלְצַפְצַף אִמְרָתִי מֵעַפָּר לְרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ אֲשֶׁר לֹא תִמוּ וְלֹא כָלוּ לְעוֹלָם:

תַּנַּט: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים, "מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ", לְמַדְנֵי אֵיךְ לְנַצַּח אוֹתָךְ, שְׂאֲזֹכָה לְפַעוֹל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים אֶצְלָךְ, שְׁתַּלְחֹם בְּעַדִּי מְלַחְמוֹת ה', וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר וְתַבְטִיל כָּל אוֹיְבֵי תַחַתִּי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְתַבְטִיל מִמֶּנִּי כָּל תְּאוֹתֵי הַרְעוֹת וְכָל מְדוֹתֵי הַרְעוֹת, וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִידֵי בְּכָל עֵת אֵיךְ לְמַלֵּט נַפְשֵׁי מֵהֶם שְׁלֵא אֲמַשִּׁיכֶם עָלַי חַם וְשָׁלוֹם כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי

"רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרִי, רַבּוֹ מִשְׁעָרוֹת רֵאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חַנּוּם עָצְמוּ מִצְמִיתֵי
אוֹיְבֵי שְׁקָר אֲשֶׁר לֹא גִזְלָתִי אֶז אֲשִׁיב ה' מָה רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים
עָלַי", (בְּפֶרֶט וְכו') אִם יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִשׁוֹנְאֵים הַמוֹנְעִין אוֹתוֹ מִעֲבוֹדַת ה' יִפְרֹשׁ
כָּאֵן שִׁיחָתוֹ וְתִפְלָתוֹ עֲלֵיהֶם) "וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ,
עֲזֹרָנוּ אֱלֹקֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים" מָה אָנוּ מָה חֵינֵנוּ מָה חֲסִידֵנוּ מַה צְדָקוֹתֵנוּ מַה
יִשׁוּעָתֵנוּ מַה כַּחֲנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵׁי הַשָּׁמַיִם כֹּלֹא הָיוּ
וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כְּבִלֵי הַשֶּׁכֶל מִכָּל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן אֲלֵפֵי
אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת קַל וְחֹמֶר, עַד אֵין קֵץ, פָּגוּם וְנִשְׁחָת, דֵּל וְאֲבִיוֹן
כָּמוֹנִי, חֲלוּשׁ יִדְעָה חֲלוּשׁ כַּח כָּמוֹנִי אוֹי מִי יָקוּם בְּעַדִי לְלַחֹם
מִלְחָמָה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת, אֲשֶׁר מִתְעוֹרְרַת כְּנֶגְדִי בְּכָל עֵת
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, עַל מִי לִי לְהִשְׁעוֹן עַל אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם: